

عنوان مقاله:

بازیابی مسیرهای پیاده در معماری و شهرسازی ایران

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی دستاوردهای نوین در مهندسی عمران، معماری، محیط زیست و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مازیار خاکی - کارشناسی ارشد ارشد معماری هیات علمی دانشگاه شمال آمل

شیرین باقری - کارشناسی معماری دانشگاه شمال آمل

خلاصه مقاله:

در طول قرن گذشته ترکیبی از تکنولوژی ها و رفتارهای فرهنگی - اجتماعی نوین از یکسو و ازسوی دیگر شیفتگی برنامه ریزان شهری دراتکا به حرکت سواره و پاسخ گویی به نیازهای برآمده از آن موجب فراموشی فضاها و حرکت پیاده در شهرها شد که در اثر آن سفرهای درون شهری متعدد و طولانی گشت این روند پیامدهای ناگوار اجتماعی - اقتصادی و زیست محیطی و کالبدی عدیده ای برای شهرها و به ویژه مراکز شهری به بار آورده است خصوصا الودگی هوا که متاثر از مصرف بالای سوختهای فسیلی میب اشد در این زمینه سیاست کاهش استفاده از وسایل نقلیه شخصی میتواند راهگشا باشد و انی امر باطراحی و تقویت فضاهای پیاده محور امکان پذیر میباشد بررسی تاریخ شهرسازی نشان میدهد که شهرهای ایران در گذشته از قابلیت پیاده مداری بالایی برخوردار بوده و پیاده روی بهعنوان اصلی ترین الگوی جابجایی مردم در داخل کانونهای زیستی - به دلیل کم هزینه بودن یا دردسترس بودن اسان برا یکلیه اقشار جامعه به شمار می رفت این امر پس از انقلاب صنعتی و سلطه اتومبیل ها بر شهرها بسیار کم رنگ گردید تا بدان جا که فقدان فضاهای پیاده محور شهرها رادچار مشکلات گوناگون نموده و به تبع آن برنامه ریزان و طراحان شهری ناگزیر به ارایه راهکارهایی در جهت احیا این فضاها روی آورده اند هدف از این تحقیق ارایه راهکارهای استفاده مجدد از فضاهای پیاده محور در راستای کاهش الاینده ها در بحث مدیریت شهرهاست و نشان میدهد که مدیریت شهری بارویکرد احداث گذرهای ویژه عابری پیاده در صورت مکان یابی صحیح و ایجاد تسهیلات لازم برای عابری پیاده میتواند به عنوان راه حلی مناسب جهت تشویق پیاده روی کاهش مصرف سوخت حذف الاینده ها بالابردن ایمنی رفاه اجتماعی و افزایش رونق اقتصادی مورد توجه دوباره قرارگیرد

کلمات کلیدی:

پیاده راه ، فضای شهری ، پیاده راه سازی ، زیست محیط شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/389960>

